

Motion

Ibn Rushd ska inte stödjas med skattemedel

Studieförbundet Ibn Rushd får sedan länge ett årligt verksamhetsbidrag från Kulturnämnden i Region Skåne. För innevarande år är bidraget 660 000 kronor.

Ibn Rushd anger själva att de vill verka för att säkerställa demokrati, mänskliga rättigheter och jämställdhet, att de vill stärka den svenskmuslimska identiteten, att de vill bidra till folkhälsa, att de vill bekämpa diskriminering, samt att de vill bekämpa extremism och våldsromantisering i olika former. Återkommande i dokument och på hemsidor lyfter de också upp ”islamofobi” som ett växande problem att motverka.

Tyvärr finner vi starka skäl att tro att Ibn Rushd i praktiken inte uppfyller det som de säger sig stå för. Att Ibn Rushd erhåller bidrag från det offentliga, i detta fall från skånska skattebetalare, vänder vi oss starkt emot då det i flera kartläggningar, studier och rapporter framkommit att förbundet (därmed inte sagt alla de enskilda individer som många gånger i god tro är kopplade till förbundet) är nära sammankopplat med Muslimska brödrskapet (MB) genom Islamiska förbundet i Sverige. Ytterligare skäl till att vi vänder oss starkt emot att Ibn Rushd får bidrag är att det framkommit att de utgör en möjlig plattform för ökad polarisering och radikalisering, samt för att de har deltagit i sammanhang med starkt antisemitiska inslag eller i andra starkt tvivelaktiga sammanhang. Därutöver finns starka indikationer på att de bidrag som de får används till annat än just den folkbildning som bidragen är till för.

Det räcker dock inte med att påstå detta, utan påståendena måste också styrkas. Inledningsvis kan vi då nämna att rektorn för Ibn Rushd, Omar Mustafa, som tidigare varit aktiv i Sveriges unga muslimer och därefter blev ordförande i Islamiska förbundet i Sverige, lämnade sitt uppdrag i Socialdemokraternas partistyrelse år 2013 efter att han vid upprepade tillfällen varit involverad i att bjuda in starkt antisemitiska föreläsare till evenemang och även hade uttalat sympatier för personer med antisemitiska åsikter. Faktum är att Ibn Rushd var medarrangör till ett av de evenemang som antisemiter bjöds in att föreläsa vid.

(Källor: <http://skma.se/blogg/2013/06/mustafa-affaren-eller-hur-legitimering-av-judehat-blev-kamp-mot-antisemitism/>, <https://expo.se/2013/04/yvonne-ridley-i-samrore-med-judehatare>)

Det faktum att Ibn Rushd som förbund och dess rektor Omar Mustafa varit delaktiga i att antisemitiska föreläsare bjudits in att föreläsa för muslimer är alarmerande, och är inte över huvud taget förenligt med de villkor som gäller för de organisationer som tar emot verksamhetsbidrag från Region Skåne. Jag citerar från de gemensamma villkoren för bidrag:

Det innebär att alla barn och unga ska ha likvärdig tillgång till kultur, möjlighet till eget skapande och att tillägna sig olika estetiska språk, oavsett uppväxtvillkor och förutsättningar. **Även de fem nationella minoriteterna är definierade som särskilda målgrupper.**

Kulturen ska vara livskraftig i alla delar av Skåne och bidra till människors livskvalitet oavsett kön, könsidentitet eller könsuttryck, **etnisk och kulturell tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning**, funktionalitet, sexuell läggning, ålder, socioekonomiska förutsättningar eller bostadsort.

(Vår fetmarkering.)

Med tanke på vad som skett är det svårt att tro att judiska barn, trots att de tillhör en av de nationella minoriteterna, kan känna sig välkomna hos Ibn Rushd. Det är också svårt att tro att Ibn Rushd i sin kulturella gärning kan uppfylla villkoret om att alla (även judar) oavsett etnisk och kulturell tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning ska känna att kulturen bidrar till deras livskvalitet.

Nämnas måste också att så sent som 16 februari 2019 anordnade Malmös Unga Muslimer i samverkan med Ibn Rushd Södra ett evenemang där Hussein Hamad var inbjuden som föreläsare. Hussein Hamad har gjort sig känd för att bli röra sig i miljöer som hyser sympatier för IS, och för samröre med Anas Khalifa vars budskap i otaliga föreläsningar och videos på YouTube lindrigt uttryckt går tvärs emot centrala västerländska värderingar. Ibn Rushd Södra har alltså medverkat till att anordna en föreläsning av Hussein Hamad, som har samröre med samma Anas Khalifa som i en rapport från Försvarshögskolan har fått sig tillägnat ett helt eget avsnitt.

(Källor: <https://www.facebook.com/events/2079478722132624/>,
<https://www.expressen.se/kvallsposten/extremism-sprids-av-ssu-bjod-in-radikal-predikant/>,
<https://twitter.com/sofielowenmark/status/853927615433932801>, <http://fhs.diva-portal.org/smash/get/diva2:1231645/FULLTEXT02.pdf>,
<https://www.youtube.com/watch?v=q9MgXCdbBQg&list=PL8622AA9024C6BD54>)

Några citat får därutöver utgöra exempel på vad som framkommit i studier och rapporter och som ger god grund till våra tvivel gällande om Ibn Rushd i praktiken verkligen uppfyller det som de säger sig stå för. För en god helhetsbild istället för enbart lösryckta citat rekommenderas dock läsning av de citerade rapporterna i sin helhet:

Driver många studiecirklar i moskéer och lokaler knutna till muslimska organisationer runt om i landet. Mottar stora belopp från staten som går till studieverksamhet, ofta kring undervisning i islam och begrepp som ”islamofobi”. Ledningen är helt styrd av MB. Har för skattemedel nyligen köpt Granhedsgården som samägs med Islamiska Förbundet (och dess stiftelse). Efter att Ibn Rushd överlätit ena hälften på stiftelsen IFIS, så har den andra halvan lagts i ett med IFIS samägt bolag. Insynen i verksamheten är minimal med kombinationen stiftelse och aktiebolag samtidigt som verksamheten finansierats med skattemedel avsett för folkbildning men som gått till kapitaluppbbyggnad. Turer kring Ibn Rushd, IFIS och Granhedsgården ger en intressant (men ovanlig) inblick i hur MB-relaterade organisationer kan arbeta, både för att öka sitt inflytande i samhället och att förhindra insyn i verksamheten. Dessa manövrar har kartlagts mer i detalj av frilansjournalisten Johan Westerholm³⁹.

(Källa: <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28248.pdf>)

Men här är han, liksom MB i stort, ute efter att muslimers identitet bör vara stark och förankrad i islamisk diskurs (snarare än västerländsk) med allt vad det innebär av att praktisera den religiösa plikten att följa sharia och att praktisera dawa (ungefär missionera). Modellen är alltså en del av MB:s policy för islamisering på gräsrotsnivå och är därför tveksam för muslimers möjlighet att bli integrerade i majoritetssamhällets liv. När europeiska MB påpekar att en av deras främsta uppgifter är att i mångkulturalismens namn ”bevara” muslimers religiösa identitet så är detta ingen egentlig anpassning till europeiska förhållanden. Det är frågan om att beskriva en idéhistoriskt förankrad policy med andra ord än de Hassan al-Banna använde i början av 1900-talet. Mångkulturalismen erbjuder europeiska MB en retorik i vilken de kan förklara sin verksamhet för sekulära politiker och tjänstemän på ett sätt som gör dem begripliga, men framförallt politiskt ofarliga. Ytterst få personer med politiskt inflytande skulle protestera mot en rörelse med rötterna i Syd som gör anspråk på att kunna ”bevara” eller ”utveckla” sin religiösa identitet.

(Källa: <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28248.pdf>)

I ett öppet brev sa han bland annat att ”Muslimska brödrskapet är i Sverige etablerat under namnet Islamiska förbundet i Sverige...stora moskén i Stockholm ägs, kontrolleras och styrs idag av Islamiska förbundet som har sina rötter i Muslimska brödrskapet, Ikhwan almuslimun, vilket är en religiös rörelse som har inom sig en social och politisk inriktning...[Islamiska] förbundets företrädare är aktiva i stora delar av organiserat islam i Sverige. De styr bland annat Förenade islamiska församlingar i Sverige (FIFS), studieförbundet Ibn Rushd (IR), Sveriges unga muslimer (SUM), Stockholms moské och Göteborgs moské. Via sina medlemsorganisationer härskar de över Sveriges muslimska råd (SMR)”. (Källa: <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28456.pdf>)

En tänkbar konsekvens av att MB-associerade aktivister sprider en politiserad variant av islam i det muslimska civilsamhället är att det inspirerar vissa unga individer att gå vidare i en radikaliseringsprocess som i slutänden innefattar en acceptans av våld (Vidino 2017:37). Den religiösa ideologin i kombination med det offernarrativ som sprids av organisationernas företrädare kan, hypotetiskt, visa sig vara en ideologisk ”marinad” som kan få dramatiska konsekvenser för enskilda individer och samhället i stort (ibid:36). Samma typ av konsekvenser lyfts också fram av den brittiska tankesmedjan Quilliam Foundation i deras analys av MB i Storbritannien. Tankesmedjan menar att MB-associerade individer och organisationer i många år har bidragit till att popularisera islamistisk ideologi och därigenom har de också berett vägen för att mer radikala grupper ska lyckas i sitt rekryteringsarbete (ibid.; se även Hamid 2018 och Kahn 2016). (Källa: <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28456.pdf>)

Termen ”islamofobi” används på ett förhållandevis konsekvent sätt av svenska aktivister när de uttalar sig offentligt i tal och skrift. När DNjournalisten Lasse Granstrand (2011) publicerade nyheten att IFiS bjudit in Salah Sultan, som uttalat sig antisemitiskt i olika medier, svarade dåvarande ordföranden för IFiS Omar Mustafa (2011) att Granstrand var en av aktörerna i den ”islamofobiska kunskapsregim” som sprider en sorts falska uppgifter om ”muslimer” och ”muslimska ledare”.¹⁷ Zana Muhammad (2017), ordförande för Ibn Rushd, använde även hon retoriken om islamofobi i en kritik av att Magnus Norell inbjudits att föreläsa om Islamiska staten (IS) på Umeå universitet. (Källa: <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28456.pdf>)

Den politiska fienden för organisationerna är i grunden den ”Islamofobiska rasism” som, enligt organisationerna, påverkar muslimer i ”alla” samhällssfärer (ibid:10). Fienden för organisationerna tar sig alltså specifikt formen av islamofobi, samtidigt får man som läsare av rapporten intrycket att fienden finns överallt i samhället då organisationerna överlag verkar uppfatta Sverige som en ”hostile societal context” (ibid.). I texten görs inget försök att balansera påståendena om det fientliga Sverige utan budskapet är en generell svartmålning av landet och dess invånare. Detta, trots att Sverige erbjuder en långtgående religionsfrihet och strukturella möjligheter för MB-associerade aktivister att starta och finansiera ett förhållandevis stort antal offentliga verksamheter i islams namn. (Källa: <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28456.pdf>)

Risken med en okritisk resursfördelning till MB-associerade organisationer är att de påverkar integrationsprocessen på ett negativt sätt på det viset att de vill skydda muslimer från påverkan av majoritetssamhället genom att bygga upp en parallell islamisk sektor av offentliga inrättningar, ett så kallat muslimskt civilsamhälle. Detta kan missgynna svenska muslimer som redan finns på plats i landet och behöver etablera sociala kontakter utanför sin familj och vänkrets. Det kan också ha en hindrande inverkan på de muslimer som invandrar under kommande år då de riskerar att påverkas av idéer och normer som försvårar delaktighet i majoritetssamhället. (Källa: <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28456.pdf>)

Vi sverigedemokrater menar att det borde vara en självklarhet att skattemedel aldrig ska delas ut från Region Skåne till organisationer som av allt att döma bedriver en verksamhet som går stick i stäv både med villkoren för bidrag och med för det svenska majoritetssamhället centrala, demokratiska värderingar. Det borde vara självklart att bidrag aldrig ska erhållas av organisationer

som högst sannolikt verkar radikaliserande och polariserande samt försvårar anpassning till det svenska samhället bland de som är utrikes födda, som sprider hat, eller som uppvisar sympatier för / ger stöd till antidemokratiska och / eller våldsbejakande personer och rörelser. Det borde också vara självklart att skattemedel aldrig ska delas ut till organisationer som högst sannolikt använder hela eller delar av bidraget till något helt annat än vad som var syftet.

Sverigedemokraterna yrkar därför på:

- **att** Regionfullmäktige ålägger Kulturnämnden att justera det preliminärt beviljade verksamhetsbidraget till Ibn Rushd för år 2019 ned till summan 0 kr, med hänvisning till det som framkommit om förbundets verksamhet och som delvis förekommit så sent som i februari 2019.
- **att** Regionfullmäktige ålägger Region Skåne att från år 2020 och fortsättningsvis inte bevilja verksamhetsbidrag och eventuella andra former av bidrag till Ibn Rushd, fram till dess att förbundet under en längre sammanhållen period om några år tydligt kunnat uppvisa en verksamhet och värderingar som på ett fullt ut trovärdigt sätt är förenligt med villkoren för verksamhetsbidrag, med överenskommelsen mellan folkbildningen och Region Skåne, samt med för det svenska samhället centrala, demokratiska värderingar.

För Sverigedemokraterna Region Skåne

Therese Borg

Stefan Borg

Niclas Nilsson